

Data: 2022.08.18

Jacek Pielichowski

Nasz znak: OA.VI.152.3.2022

Sprawa: odpowieź na petycję

W związku z otrzymaniem w dniu 21.07.2022 r. Petycji dot. Decyzji Burmistrza Zbąszynka z dnia 07.10.2021 r., znak: RIT.V.6220.13.2021 informuję:

Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na „Budowie budynku inwentarskiego wraz z infrastrukturą towarzyszącą dla obsady zwierząt 1996 sztuk tuczniaka (279,44 DJP)” została wydana przez Burmistrza Zbąszynku w oparciu o Raport o oddziaływania na środowisko, uzgodnienie WZŚ.4221.95.2021.AJ z dnia 30.07.2021 r. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, uzgodnienie WR.RZŚ.4360.48.2021.NR z dnia 01.09.2021 r. Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu oraz Opinię znak: NZ.771.26.2021 z dnia 14.05.2021 r. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Świebodzinie.

Powiatowy Inspektor Sanitarny w Świebodzinie zaopiniował negatywnie pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych projektowane przedsięwzięcie. Zdaniem Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Świebodzinie, w raporcie nie przedstawiono w sposób dostatecznie wyczerpujący zagadnień ochrony terenów mieszkalnych przed zanieczyszczeniami (szczególnie odorami) oraz ewentualnych konfliktów społecznych związanych z realizacją przedsięwzięcia, przyjęte do obliczeń założenia wynikające z treści raportu oraz opisy izolinii czynników szkodliwych są niezgodne z przepisami szczegółowymi, założenia projektowe nie uwzględniają wymogów określonych w przepisach bhp.

Organ nie wezwał jednak inwestora do złożenia wyjaśnień i uzupełnień do przedłożonego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Opinia (w odróżnieniu od uzgodnienia) co do zasady nie ma charakteru wiążącego. Dlatego też organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach może nie uwzględnić opinii organu państwowej inspekcji sanitarnej.

Analizowane przedsięwzięcie niewątpliwie będzie źródłem odorów, czyli emisją do atmosfery substancji zapachowo-czynnych, takich jak: amoniak, dwutlenek węgla, czy siarkowodór. Substancje te powstają w wyniku magazynowania gnojowicy oraz przemiany materii i energii w ciele zwierząt. Jednak dotrzymanie odpowiedniego reżimu gospodarowania gnojowicą (sprawna organizacja załadunku i transportu), a także zachowanie czystości w pomieszczeniach produkcyjnych, czy stosowanie biopreparatów, zminimalizują oddziaływanie odorotwórcze planowanej inwestycji. Ograniczenie substancji złowonnych realizowane będzie poprzez planowane rozwiązania techniczne wskazane w decyzji środowiskowej oraz z uwagi na fakt oddalenia planowanej inwestycji od terenów mieszkalnych, a także kierunków wiatrów na analizowanym obszarze. Poza tym, należy dodać, że w zakresie emisji odorów, w tym amoniaku do powietrza powstających w wyniku funkcjonowania fermy trzody chlewnej, w raporcie stwierdzono, że poza granicami terenu należącego do inwestora nie zostaną przekroczone dopuszczalne maksymalne wielkości tej substancji, jak i dopuszczalne wielkości dla stężeń średniorocznych na poziomie terenu. Unormowanie zawarte w art. 85 Prawa ochrony środowiska nie wprowadziło odpowiedniej normy dotyczącej ochrony powietrza przed zapachami lecz tylko przed określonymi substancjami w powietrzu. Należy podkreślić, że zapach czy też odór jest substancją niemierzalną. Zapachy, pomimo że mogą być uciążliwe, nie mogą być badane, gdyż w polskim systemie prawnym nie obowiązują normy prawne, które odnosiłyby się do zapachów. W takiej sytuacji za kryterium oceny w tym zakresie przyjmuje się średnioroczne i godzinowe stężenia amoniaku i siarkowodoru. W polskim systemie prawnym rodzaje substancji wprowadzanych do powietrza i ich dopuszczalne poziomy zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031) oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87) – wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 2 lutego 2010 r. II OSK 223/09.

BURMISTRZ

mgr inż. Władysław Czyczerski